

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/133/2024
Identifikačné číslo spisu:	6120262845
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6120262845.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcov: 1/ Ing. V. L., nar. XX. XX. XXXX, a 2/ Mgr. V. L., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom M., T. XXXX/X, zastúpení: JUDr. Pavel Vöröšváry, advokát, Topoľčany, Škultétyho 1597/7, proti žalovanej: I. V., nar. XX. XX. XXXX, V. XXX, o zaplatenie 8.382,19 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. TO - 11C/36/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 14. decembra 2023 sp. zn. 12Co/133/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcovi voči žalovanej priznáva náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 11C/36/2020 - 163 zo dňa 7. apríla 2022 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom sumu 8.382,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.382,19 eur od 25. 9. 2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (I. výrok) Žalobcom priznal náhradu trov konania v plnej výške. (II. výrok)

1.1. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 22. 07. 2019 žalobcovia ako kupujúci uzavreli so žalovanou a druhým spoluvlastníkom ako predávajúcimi kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XX ako: parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape: č. 33/15 - záhrada o výmere 866 m², č. 33/27 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 432 m², č. 33/54 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 34 m², stavba rodinný dom súp. č. XXX nachádzajúci sa na parcele C KN č. 33/27, ktoré nehnuteľnosti sa nachádzajú v katastrálnom území V. Žalovaní v súlade s článkom III. bod 1 kúpnej zmluvy uhradili za predaj nehnuteľnosti kúpnu cenu vo výške 62.000 eur spôsobom dojednaným v článku III. bod 2 kúpnej zmluvy zo dňa 22. 07. 2019. Listom zo dňa 20. 09. 2010 vytkli žalobcovia žalovaným predmetné vady na nehnuteľnosti a vyzvali ich na zaplatenie zľavy z kúpnej ceny, ktorá výzva bola doručená žalovaným dňa 24. 9. 2019 a

26. 09. 2019. Nehnuteľnosť predávala cez inzerciu realitná kancelária MG Real, kde v popise nehnuteľnosti uviedla, že ide o dom po čiastočnej rekonštrukcii postavený pred cca 55 rokmi z pálenej tehly. Znalec Ing. V. v znaleckom posudku 139/2019 uviedol, že murivo v tejto nehnuteľnosti bolo z tehál a deliace konštrukcie boli tehlové. Všeobecnú cenu nehnuteľnosti stanovil na sumu 80.700 eur. Znalec Dipl. Ing. C.Ý. v znaleckom posudku č. 8/2020 zo dňa 3. 2. 2020 uviedol, že ohliadka nehnuteľnosti ukázala, že podstatná časť nehnuteľnosti je z nepálenej hlinenej tehly a druhá časť zo struskových (popolček) kvádrov. Bolo zistené, že v znaleckom posudku č. 139/2019 prišlo k nesprávnemu zatriedeniu obvodových konštrukcií a priečok. Zároveň znalec vyčísľil hodnotu nákladov, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie časti rodinného domu do stavu uhradeného kupujúcimi v kúpnej zmluve zo dňa 27. 2. 2019 na sumu 12.573,29 eur.

1.2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 499, § 507 ods. 1, § 588, § 596, § 597 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Uviedol, že v konaní neboli spornými skutočnosťami uzavretie kúpnej zmluvy medzi stranami v spore dňa 22. 07. 2019 a podmienky tak uvedené, že predaj predmetných nehnuteľností sprostredkovala Realitná kancelária MG Real TRADE, s.r.o., pričom táto inzerovala predmetné nehnuteľnosti s tým, že stavba - rodinný dom súpisné číslo XXX je zhotovená z pálenej tehly. Spornou bola skutočnosť ohľadne uisťovania - výslovného ubezpečovania, či predmetný rodinný dom je z pálenej tehly, resp. z iného materiálu. Súd prvej inštancie mal za to, že výpoveďami svedkov Y. L., Ing. V. a N. J. bolo preukázané, že žalobcovia boli výslovne ubezpečení, že rodinný dom súpisné číslo XXX je z pálenej tehly a zároveň aj s poukazom na znalecký posudok Ing. V. nemali žalobcovia žiaden dôvod pochybovať o tom, že rodinný dom je skutočne celý zhotovený z pálenej tehly. Je zrejmé, že v štádiu ohliadky nemohli vykonávať sondy, ani nijako invazívne zasahovať do stien, preto ani nemali možnosť zistiť, že stavba nie je postavená z pálenej tehly. Medzi žalovanou a žalobcami vznikol vzťah zodpovednosti za vady, pretože dodatočne vyšli najavo vady, a to bez ohľadu na to, či žalovaná o nich vedela, alebo nevedela. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v danej veci ide o odstrániteľnú vadu, ktorú možno odstrániť a rodinný dom dohodnutým spôsobom užívať. Žalobcovia boli inzerátom realitnej kancelárie a znaleckým posudkom Ing. V. žalovanou ubezpečení, že dom je postavený celý z pálenej tehly. Hodnota nákladov, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie časti rodinného domu do stavu uhradeného kupujúcimi v kúpnej zmluve zo dňa 22. 7. 2019 je suma 12.573,29 eur, t. j. náklady na neplánované odstránenie vád, za ktoré majú predávajúci zodpovednosť. Pre určenie výšky zľavy z kúpnej ceny zákon neustanovuje žiadne všeobecné platné pravidlo. Rozsah zníženej ceny musí byť preto vždy posúdený s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu. Vzhľadom k výške spoluvlastníckych podielov jednotlivých predávajúcich zodpovedá primeraná zľava z kúpnej ceny od žalovanej vo výške 8.382,19 eur - zodpovedajúca spoluvlastníckemu podielu 4/6-ín. Čo sa týka zákonného úroku z omeškania, ktorý bol uplatnený, tento bol uplatnený správne, a teda omeškanie začalo plynúť odo dňa nasledujúceho po prevzatí písomného vytknutia vady a výzvy na zaplatenie primeranej zľavy z kúpnej ceny.

1.3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 14. decembra 2023 sp. zn. 12Co/133/2022 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (prvý výrok) a žalobcom 1/, 2/ priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. (druhý výrok)

2.1. Odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd totiž vo veci dostatočne zistil skutkový stav a v intenciách platnej právnej úpravy vyvodil z neho i správne právne závery, vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, príslušné ustanovenia podstatné pre právne posúdenie veci interpretoval a aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Na danú vec aplikoval i relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil. Odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vyporiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné.

2.2. Žalovaná vo svojom odvolaní okrem iného tvrdila, že nepravdivý opis nehnuteľnosti uviedla realitná kancelária v inzeráte, a preto si žalobcovia mali uplatňovať nároky voči realitnej kancelárii. Toto tvrdenie v rámci procesnej obrany žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nikdy neuviedla.

Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je totiž viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V danej veci žalovaná túto jej novú argumentáciu mohla predložiť už v štádiu prvoinštančného konania. V zmysle § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimkou sú prípady, v ktorých odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní. Ak je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, ako aj doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP, pokiaľ pôjde o tzv. novoty v odvolacom konaní. Odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Možno konštatovať, že žalovanou v odvolacom konaní tvrdenú novú argumentáciu nebolo možné považovať za prípustné novoty v odvolacom konaní podľa § 366 písm. c), d) CSP.

2.3. K dôvodom súdu prvej inštancie súd prvej inštancie dodal, že vo všeobecnosti je potrebné pod pojmom vada rozumieť všetko, čo znižuje možnosť využitia a upotrebenia veci alebo ju inak znehodnocuje. Vadou je preto každý odklon plnenia od toho, čo sa malo podľa zmluvy splniť, a to pokiaľ ide o kvantitu a kvalitu plnenia. Pod pojmom vada sa rozumie nedostatok veci, v dôsledku ktorého vec nemá vlastnosti vymienené alebo obvyklé, nie je možné ju použiť podľa jej povahy, eventuálne podľa dohody (t. j. nemôže uspokojovať ekonomické potreby nadobúdateľa svojou úžitkovou hodnotou). Zákonodarca v ustanovení § 499 Občianskeho zákonníka výslovne uvádza, že zodpovednosť za vady vzniká, ak vec nemá vlastnosti vyslovene vymienené alebo obvyklé. Nedostatok vlastnosti nemusí mať za následok nepoužiteľnosť veci. V konaní bolo preukázané, že žalobcovia mali vedomosť z inzerátu, že predmetný rodinný dom je postavený z pálenej tehly. Už táto skutočnosť určovala vlastnosť veci - rodinného domu. Následne však bolo zistené, že predmetný rodinný dom túto vlastnosť nemá a už aj za tejto situácie ide o vadu veci, za ktorú zodpovedá predávajúci. V danej veci však bolo preukázané, že žalobcovia aj pri osobných stretnutiach so žalovanou a jej manželom boli z ich strany informovaní, že dom je postavený z pálenej tehly. Keďže na štíte domu pri streche bolo vidieť pálenú tehlu, nemali ani dôvod pochybovať o tvrdeniach žalovanej a jej manžela, ale najmä o pravdivosti inzerátu. Z toho dôvodu bolo samozrejmé, že nemali dôvod riešiť prípadne sondy stien. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že predmetný rodinný dom nemá vlastnosti, ktoré boli pri predaji tvrdené. Uistenie predávajúceho podľa § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcimi nemusí byť súčasťou uzavretej kúpnej zmluvy, postačí, ak to bolo tvrdené pri dojednaní zmluvy. Z reklamácie žalobcov vyplýva, že od žalovanej požadovali úhradu nákladov vynaložených na opravu vytýkanej vady. Žalobcovia sa v predmetnom podaní nezmienili o odstúpení od kúpnej zmluvy a ani si neuplatnili právo na náhradu škody. Z obsahu reklamácie vyplýva, že vôľou žalobcov bolo vyplatenie žalovanej sumy titulom práva na zníženie kúpnej ceny, ktorá by predstavovala vynaloženie nákladov na odstránenie zistených väd. Ide o náklady, ktoré žalobcom vznikli nad rámec pôvodne plánovanej rekonštrukcie podkrovia v dôsledku potreby statických úprav vzhľadom k tomu, že základné múry domu sú z nepálenej tehly, ktorej vlastnosti nie sú vyhovujúce pre zhotovenie podkrovia.

2.4. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262

ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalobcom priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov vynaložených v tomto štádiu konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodňovala § 420 písm. f) CSP majúci za to, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces.

3.1. Namietala, že odvolací súd a ani súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tvrdenými argumentami, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej. Namietala ako nepravdivé tvrdenie žalobcov, a že ako kupujúcu spolu so znalcom boli nepravdivo informovaní predávajúcou, že rodinný dom je postavený z pálenej tehly. Žalobcovia sa pri ohliadkach so stavom nehnuteľnosti oboznámili a nehnuteľnosť v stave v akom bola akceptovali a prijali ju. Žalobcom bol dom i s príslušenstvom na základe ich požiadaviek a potrieb vždy sprístupnený, preto, ak mali pochybnosti o informáciách, ktoré im boli poskytnuté a ktoré sa týkali stavebného materiálu, z ktorého je stavba - rodinný dom postavený a pre nich bolo dôležité, aby materiál, z ktorého bola stavba - rodinný dom postavený bola výlučne pálená tehla, mali možnosť požiadať o vykonanie sondáže v jednotlivých múroch, či už v obvodových alebo vnútro priečkových. Toto by im bolo určite umožnené v celom rozsahu, nakoľko pravá vonkajšia obvodová stena nebola upravená zateplením a prístup či k obvodovým múrom domu z vnútornej časti domu a aj k vnútorným priečkam nebol ničím obmedzený. Žalobcovia však nepožadovali preskúmanie materiálu z akého je stavba - rodinný dom postavená. Namietam nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie ako i odvolacím súdom, ktorý sa v podstate stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako i jeho právnou argumentáciou. Dovolateľka uviedla, že predávala starý dom, pričom nebola jeho stavebníčkou a predávala ho v pôvodnom stave, s ktorým boli kupujúci oboznámení aj osobnými prehliadkami a videli, z čoho je dom postavený. Kupovali starý dom, ktorý bol postavený z typických materiálov doby, kedy sa staval. V kúpnej zmluve nešpecifikovala, že dom je z pálenej alebo nepálenej tehly. Ak realitná kancelária uviedla neprofesionálny opis alebo zavádzajúci opis, tak si žalobcovia mali uplatňovať prípadné nároky voči realitnej kancelárii. V tomto smere namietala, že by bola v tomto súdnom konaní pasívne legitimovaná. Realitná agentúra konala na základe sprostredkovateľskej zmluvy a nie na základe splnomocnenia, teda konaním realitnej agentúry sa konalo na účet agentúry a nie na účet dovolateľky. Kupujúci mali možnosť odstúpiť od zmluvy, čo však neurobili. Tieto argumenty podľa jej názoru súd prvej inštancie i odvolací súd vôbec nevzali do úvahy. Tým, že súdy úplne ignorovali vyjadrenia dovolateľky, porušili procesné práva v tejto intenzite porušenia práva na spravodlivý proces, najmä právo vyjadriť sa ku skutočnostiam významných pre rozhodnutie vo veci a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, pričom v rámci hodnotenia dôkazov vôbec nebral do úvahy uvádzané argumenty. Opätovne podotkla, že na predaj nehnuteľnosti bola poverená realitná kancelária, ktorá zabezpečila predaj nehnuteľností. Čo sa týka znaleckého posudku Ing. T. V. vypracovanie nezabezpečovala, táto potreba vyvstala zo strany žalobcov v súvislosti s hypotekárnym úverom. Všetky záležitosti týkajúce sa tohto znaleckého posudku č.139/2019 riešila so žalobcami realitná makléřka z realitnej kancelárie MG Real trade. Namietala, že by nepravdivo informovala či už žalobcov alebo znalca Ing. T. V., že dom je z pálenej tehly. Takúto informáciu im ani nemohla poskytnúť, keďže dom nestavala, a preto nemohla bližšie špecifikovať, z akého materiálu je stavba postavená. Ani v samotnej kúpnej zmluve sa nikde neuvádza, že by bol dom z pálenej tehly. Tvrdenie žalobcov, že mali byť ubezpečení, že rodinný dom súp. č. XXX je z pálenej tehly, žalobcovia nepreukázali. Tvrdenie žalobcov, že mali byť ubezpečení, že celý dom je z pálenej tehly je nepravdivé a vedené snahou špekulatívne vymôcť finančné prostriedky. O tom svedčí aj to, že pokiaľ žalobcom poskytla možnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy, tak s týmto žalobcovia nesúhlasili. Žalobcovia si dom riadne prezreli, boli uzročení s jeho stavom, s ktorým súhlasili a prijali ho, čo sa uvádza aj v článku IV. ods. 3 Kúpnej zmluvy zo dňa 22. 7. 2019: „Kupujúci prehlasujú a svojím podpisom na tejto zmluve potvrdzujú, že sa so stavom predmetu prevodu oboznámili, tento poznajú z ohliadky na mieste samom a podľa tohto stavu nehnuteľnosti aj prijímajú“. Rovnako namietala procesný postup odvolacieho súdu, ktorý ako novoty posúdil argumentáciu v odvolaní ohľadom toho, že nepravdivý opis uviedla realitná kancelária v inzeráte, a preto si žalobcovia mali prípadné nároky uplatňovať voči realitnej kancelárii a nie voči nej. Skutočnosť,

že nehnuteľnosť bola inzerovaná realitnou kanceláriou bola predsa známa už súdu prvej inštancie, a preto nemožno hovoriť, že by sa jednalo o novú skutočnosť. Odvolací súd sa nevyporiadal s námietkou, že nehnuteľnosť bola predávaná cez realitnú kanceláriu, a preto v tejto veci nie je pasívne legitimovaná. Odvolací súd i súd prvej inštancie tieto argumenty pri svojom rozhodovaní vôbec nebrali do úvahy, čím bolo žalovanej znemožnené, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a povinnosti. Namietala nesprávne ustálenie skutkového stavu zo strany odvolacieho súdu, ako i nesprávne právne závery. Odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s argumentami žalovanej, čím došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý súdny proces v takej miere, ktorá znamená porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva.

3.2. S poukazom na uvedené dôvody dovolateľka navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby jej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolaciemu súdu, aby dovolanie zamietol ako nedôvodné prípadne odmietol ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“, resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonom stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP), v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť (vo všeobecnosti) taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

9. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Pretože dovolateľka namietala nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd pristúpil k posúdeniu argumentačnej udržateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z pohľadu, či napĺňa záruky garantujúce, že výkon spravodlivosti v danom prípade nie je arbitrárny (svojvoľný), a či je zachované právo dovolateľa na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

11. Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach, aktuálne napr. v uznesení sp. zn. III. ÚS 44/2022 z 27. januára 2022 uviedol, že arbitrárnosť sa v zásade môže prejavovať vo dvoch podobách. Procesná arbitrárnosť je hrubým alebo opakovaným porušením zásadných ustanovení

právných predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, hmotnoprávna (meritórna) arbitrárnosť sa prejavuje ako extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie vecí a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi (II. ÚS 576/2012). Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že arbitrárnosť (i zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí) všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide spravidla vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

12. K námietkam dovolateľky týkajúcim sa nedostatkov odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že právo na istú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán významnými pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

13. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaná namietala, že odvolací súd a ani súd prvej inštancie sa nevysporiadali s tvrdenými argumentami, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej. Namietala nevysporiadanie sa s nepravdivým tvrdením žalobcov, že ako kupujúcu spolu so znalcom boli nepravdivo informovaní predávajúcou, že rodinný dom je postavený z pálenej tehly.

13.1. V súvislosti s predmetnou námietkou dovolateľky odvolací súd poukázal na bod 13. rozhodnutia súdu prvej inštancie konštatuje, že sa odvolací súd v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho súdu dostatočným a zrozumiteľným spôsobom vysporiadali s predmetnou námietkou, keď vo svojom rozhodnutí konštatovali, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobcovia boli výslovne ubezpečení, že rodinný dom súpisné číslo XXX je z pálenej tehly a zároveň aj s poukazom na znalecký posudok Ing. V. nemali žalobcovia žiaden dôvod pochybovať o tom, že rodinný dom súpisné číslo XXX je skutočne celý zhotovený z pálenej tehly. Žalobcovia ako kupujúci nemohli vedieť o predmetných vadách v čase uzatvárania kúpnej zmluvy, pretože ako záujemcovia o nehnuteľnosť nemohli vykonávať sondy, ani nijako invazívne zasahovať do všetkých stien, a preto nemali možnosť zistiť, že stavba naopak nie je postavená z pálenej tehly a zároveň boli inzerátom realitnej kancelárie a znaleckým posudkom Ing. V. pre hypotekárny úver žalovanou ubezpečení, že dom je postavený celý z pálenej tehly. Znaleckým posudkom č. 8/2022 však táto vlastnosť (stavba z pálenej tehly), o ktorej boli žalobcovia ubezpečení sa ukázala ako nepravdivá. Je zrejmé, že v štádiu ohliadky nemohli vykonávať sondy, ani nijako invazívne zasahovať do stien - všetkých predmetnej stavby, a preto ani nemali možnosť zistiť, že stavba nie je postavená z pálenej tehly. Z predmetnej kúpnej zmluvy vznikla žalovanej

(žalovaným) ako predávajúcim všeobecná povinnosť upozorniť žalobcov ako kupujúcich na vady, o ktorých vedeli. Medzi žalovaným a žalobcami vznikol vzťah zodpovednosti za vady, pretože dodatočne vyšli najavo vady, a to bez ohľadu na to, či žalovaná o nich vedela, alebo nevedela. Žalobcovia ako kupujúci nemohli vedieť o predmetných vadách v čase uzatvárania kúpnej zmluvy, pretože ako záujemcovia o nehnuteľnosť nemohli vykonávať sondy, ani nijako invazívne zasahovať do všetkých stien, a preto nemali možnosť zistiť, že stavba naopak nie je postavená z pálenej tehly a zároveň boli inzerátom realitnej kancelárie a znaleckým posudkom Ing. V. pre hypotekárny úver žalovanou ubezpečení, že dom je postavený celý z pálenej tehly. Znaleckým posudkom č. 8/2022 však táto vlastnosť (stavba z pálenej tehly), o ktorej boli žalobcovia ubezpečení sa ukázala ako nepravdivá. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľky, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad.

13.2. Dovolaťka ďalej namietala procesný postup odvolacieho súdu, ktorý ako novoty posúdil argumentáciu v odvolaní ohľadom toho, že nepravdivý opis uviedla realitná kancelária v inzeráte, a preto si žalobcovia mali prípadné nároky uplatňovať voči realitnej kancelárii a nie voči nej. Skutočnosť, že nehnuteľnosť bola inzerovaná realitnou kanceláriou bola predsa známa už súdu prvej inštancie, a preto nemožno hovoriť, že by sa jednalo o novú skutočnosť. Odvolací súd sa nevyporiadal s námietkou, že nehnuteľnosť bola predávaná cez realitnú kanceláriu, a preto v tejto veci nie je pasívne legitimovaná.

13.3. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13.4. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je totiž viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

13.5. Na základe namietaného dovolací súd poukazuje na to, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom procese spočíva z tzv. neúplného apelačného systému. Znamená to, že právo odvolateľa, ale i protistrany použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie je obmedzené. V zmysle § 366 CSP odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za plnenia zákonom stanovených (novoty v odvolacom konaní). Vyššie uvedené tvrdenia žalovanej v odvolaní, (o. i.) týkajúce sa pasívnej vecnej legitimácie predniesla žalovaná až v odvolacom konaní, hoci tieto bez akýchkoľvek obtiaží mohla použiť pred súdom prvej inštancie, čo však neurobila a odvolací súd preto správne vec posúdil a právne kvalifikoval. Z uvedeného bolo zrejmé, že odvolacie námietky žalovanej neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

13.6. Preto, ak odvolací súd v bode 20. konštatoval: „20. V danej veci žalovaná túto jej novú argumentáciu mohla predložiť už v štádiu prvoinštančného konania. V zmysle § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimkou sú prípady, v ktorých odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní. Ak je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla, ako aj doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP, pokiaľ pôjde o tzv. novoty v odvolacom konaní. Odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Možno konštatovať, že žalovanou v odvolacom konaní tvrdenú novú argumentáciu nebolo možné považovať za prípustné novoty v odvolacom konaní podľa § 366 písm. c), d) CSP.“, nezaťažil konanie vadou zmätočnosti spočívajúcou v nerešpektovaní zákazu denegatio iustitiae, pričom sa nejedná o pochybenie, ktoré zakladá prípustnosť i dôvodnosť podaného dovolania žalovanej v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

14. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Z odôvodnení oboch rozhodnutí sú zrejmé právne úvahy odvolacieho aj okresného súdu, ktoré viedli k prijatiu konečného záveru. Súd prvej inštancie spolu s odvolacím súdom uviedli, čo je predmetom konania, aké skutočnosti tvrdili sporové strany, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzali, ako ich vyhodnotili, jasne a zrozumiteľne vysvetlili, ktoré skutočnosti vzali za preukázané, teda z akého skutkového stavu veci vychádzali, ktoré ustanovenia zákona aplikovali a ako vec právne posúdili, a zároveň sa vysporiadali s podstatnými vyjadreniami a námietkami strán konania.

15. V reakcii na dovolacie argumenty žalovanej dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Žalovaná preto neopodstatnene namietala, že jej odvolací súd nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné alebo, na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05).

15.1. Skutočnosť, že dovolateľka sa s názorom súdov nižšej inštancie nestotožnila, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP tak nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Žalovaná preto neopodstatnene namieta existenciu tejto vady v zmysle § 420 písm. f) CSP.

16. Dovolací súd nezistiac porušenie práva dovolateľky na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP dovolanie podľa § 448 CSP zamietol.

17. Dovolateľka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 421 Civilného sporového poriadku. V dovolaní však bližšie nešpecifikovala konkrétny dovolací dôvod.

18. Z ustanovenia § 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyplýva spôsob, akým má dovolateľ dovolací dôvod v prípade tvrdenej prípustnosti dovolania vyplývajúcej z § 421 Civilného sporového poriadku vymedziť. Ustanovenie § 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku je nutné vykladať v spojení s ustanovením § 421 Civilného sporového poriadku zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, čo znamená, že dovolateľ je povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím

súdom rozhodovaná rozdielne.

19. V preskúmvanej veci podľa názoru dovolacieho súdu dovolateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) nevymedzila uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v tvrdenom nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 v spojení s § 421 Civilného sporového poriadku. Dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania bola všeobecne vyvodzovaná z § 421 Civilného sporového poriadku bez konkretizovania a odôvodnenia konkrétneho dovolacieho dôvodu, ktoré sú uvedené v § 421 ods. 1 jednotlivo pod písmenami a), b) alebo c). Najvyšší súd zároveň poukazuje aj na to, že dovolateľka nevymedzila tvrdený dovolací dôvod, ktorý vyvodzovala z ustanovenia § 421 Civilného sporového poriadku, síce namietala nesprávne právne posúdenie veci avšak bez spojitosti s odkazom na konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré by danú otázku riešili (či už ustálenou alebo rozdielnou judikatúrou), ani v dovolaní nekonštatovala absenciu riešenia takejto otázky dovolacím súdom a potrebu vyplnenia takej medzery v rozhodovacej praxi.

20. Dovolací súd pre úplnosť zdôrazňuje, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a napokon uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku, dovolateľ musí relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné, pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu, ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ. Napokon v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku, by mal konkretizovať rozhodnutia dovolacieho súdu, v ktorých je daná právna otázka rozhodovaná rozdielne. Len polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) Civilného sporového poriadku.

21. Pokiaľ dovolateľ vo svojom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, resp. neoznačí rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré právnu otázku posudzujú a rozhodujú rozdielne, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach a predpokladoch o tom, ktorú otázku a ktoré judikáty, stanoviská alebo rozhodnutia mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. V opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen všeobecne novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku, ale aj konkrétne cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

22. V prejednávanej veci dovolateľka dovolací dôvod vyvodzovaný z § 421 Civilného sporového poriadku nevymedzila spôsobom zodpovedajúcim vyššie uvedeným kritériám (vyplývajúcim z ustanovení § 432 až § 435 Civilného sporového poriadku). Neuvedla rozpor ich riešenia s platnou právnou úpravou a správne riešenie otázok. Výslovila len nespokojnosť s rozhodnutím odvolacieho súdu. Na bližšie špecifikovanie dôvodov dovolania, ktoré by malo právne kvalifikovaným spôsobom vysvetliť a zdôvodniť namietané nesprávne právne posúdenie veci, obsah dovolania absolútne rezignuje.

23. Z týchto dôvodov dovolací súd preto dovolanie ako nedôvodné zamietol v súlade s ustanovením § 448 CSP.

24. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.